

Forfatter: Lund, Rasmus

Titel: BREV TIL: Lind, Peter Engel FRA: Lund, Rasmus (1882-10-28)

Citation: Lund, Rasmus: "BREV TIL: Lind, Peter Engel FRA: Lund, Rasmus (1882-10-28)", i *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*, Konrad Jørgensens Forlag., s. 47. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002258082-000-shoot-L0022580820000045.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Et Pigebarns Altergang, der havde fyldt 13 ½ Aar.
1882, d. 28. Oktober, fra Lund til Biskoppen:*

„I min Erklæring til Ministeriet i Anledning af den Bøde, det havde ikjendt mig efter tolv Aars Drengens Altergang, udtalte jeg, som Deres Højærværdighed vil mindes, at jeg i et lignende Tilfælde maatte gjøre det samme.

„Jeg skal herved meddele Dem, at et Pigebarn i Valgmenigheden, der den 16. Februar d. A. fyldte 13 Aar, har med Forældrenes Bifald bedet mig om at maatte nyde Nadveren sammen med disse.

„Denne Begjæring har haft saa meget større Vægt for mig, fordi det mere end én Gang i den senere Tid har mødt mig, at et ældre ukonfirmeret Barn har været til Stede, medens hele den øvrige Familie samledes om Herrens Bord med et af s. 48sine Medlemmer, som var dødssygt Og det har været en saadan Byrde for Barnet, som ene var udelukket, at jeg utvivlsomt maatte have taget det med, hvis dets Begjæring var bleven mig vitterlig i Tide, og jeg maa gjøre, hvad jeg kan, for at et saadant Barneønske frimodigt kan komme frem. Disse Tilfælde er mig nemlig ny Vidnesbyrd fra selve Livet i Menigheden om, at Aldersgrænsen for den første Altergang træder hindrende i Vejen for Herrens egen Indbydelse, og at Menighedens Tjenere maa være stillede og støtte sig lige saa frit der til som i vore kristne og lutherske Fædres Tid.

„Selve den ovennævnte Pige kan jeg med stor Frimodighed og Glæde meddele Nadveren. Og i dette Tilfælde vilde vel faa Præster have nogen Betænkelighed derved, da hun er saa gammel, at hun sikkert vilde have modtaget sædvanlig Alders Læmpelse fra Biskoppen, om hendes Begjæring var bragt mig i Vaar og ikke var bleven holdt tilbage ved, hvad hun og hendes Forældre vidste om Forhandlingerne i Anledning af Drengens Altergang og Ministeriets derefter følgende Fremfærd mod mig.

„Jeg har efter enkelte Samtaler med hendes Forældre og navnlig med hende selv lovet at modtage hende ved Nadverbordet sammen med Altergjæsterne i Menigheden en Søndag ved Mortensdagstide efter umiddelbart forud at have forsikret hende om hendes Daabs Naade, ligesom det ved Drengens Altergang fandt Sted.

„Forud for denne vil De mindes, at jeg henvendte mig til Dem, dog uden at ansøge om Deres Indvilligelse, og at det blev mig lagt til Last, som om jeg søgte Tilladelse til det, jeg dog, naar denne ikke gaves, vilde gjøre. Ogsaa af den Grund bringes dette Dem som en ærbødig og kjærlig Meddelelse om mit Forsæt, Jeg haaber, at det vil have Deres Bifald og, selv om det meddeles en højere Myndighed, dér godkjendes.

„Men da det vil være Dem i friskt Minde, at det høje Ministerium efter tolv Aars Drengens Altergang har anset det for rigtigt at idømme mig en Bøde eller indanke Sagen for en Provsteret, maa jeg nødvendigvis tilføje: Skulde mod Forventning mit Forehavende ikke ligefrem kunne billiges af de folkekirkelige Myndigheder, saa disse kunde tænke paa atter at straffe eller dadle min Fremfærd, da er det min bestemte forud udtalte ærbødige Begjæring, at dette maatte ske ved, at den kongelige Anerkjendelse som Valgmenighedspræst tages fra mig. Jeg vilde selv forud opgive den, dersom jeg vidste, at s. 49den Frihed, Menigheden og jeg i det Stykke ikke kan undvære, vilde blive os nægtet.

„Det er nemlig en bestemt Kjærlighedspligt lige over for den lille Pige, at gjøre hvad jeg kan. for at hendes barnlige Hjærtesag ikke stilles frem for Offenheden og det gjøres tvivlsomt for hende, om det er rigtigt og lovligt, at det Ønske opfyldes, som hun i god Overensstemmelse med Vorherres Anordning har gjort. “